

РЕШЕНИЕ

№ 2285

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 21.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **940** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 121 и чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба с вх. № 4424/355 от 14.01.2013 година по описа на Агенция „Митници” (АМ), Централно митническо управление (ЦМУ) и вх. № 2355 от 28.01.2013 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от З. Г. И. от [населено място], срещу Заповед № 9386/19.12.2012 г. (екземпляр от същата е приложен на л. 7 от делото), издадена от директора на АМ. С оспорената заповед директорът на АМ е наложил на И. дисциплинарно наказание „отлагане на повишението в ранг с една година”, за това, че като е предал задържани стоки и съответните документи на Митница В., без да е съставен приемателно-предавателен протокол, И. – началник на Митническо бюро (МБ) Д., е нарушил разпоредбата на т. 10 от Вътрешните правила за организацията на дейността и документооборота при изземването, задържането, съхранението, реализацията, унищожаването и предаването на задържани, отнети и изоставени в полза на държавата стоки (Вътрешните правила), утвърдени със Заповед № ЗАМ-25/24.01.2008 г. на директора на АМ, както и т. 5.1. от длъжностната си характеристика, връчена му на 12.09.2011 г. – дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. Предвид това на осн. чл. 90, ал. 1, т. 3 от същия закон е наложил на И. като държавен служител – началник на МБ Д., Митница В., с ранг I младши, посоченото дисциплинарно наказание.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, незаконосъобразност и издаване на оспорената заповед при съществени нарушения на процесуалния и материален закон. Оспорващият твърди, че дисциплинарно наказващият орган, в изложените мотиви не е посочил кога е извършено нарушението. Това не дава възможност да се провери евентуалното изтичане на едногодишния преклузивен срок за наказването му. Според оспорващия, фактът на завеждане на изпратената в МБ Д., преписка по досъдебно производство (ДП) № 85/2011 г. на 05.07.2011 г. сочи, че извършеното нарушение се е случило през 2011 г. и стоките са предадени на Митница В. не по-късно от началото на м. август 2011 г. От изложеното следва, че е изтекла 1 година и 4 месеца от извършването на деянието. Изтекъл е и двумесечният срок от откриване на нарушението, за което следва да се приеме момента на заприходяване на стоките – 10.09.2012 и 19.09.2012 г. Отделно от посоченото, не са били обсъдени липсата на вредни последици предвид наличието на стоките, предмет на преписките, издадени са били актовете за установяване на административни нарушения (АУАН) и наказателни постановления (НП). При това, сумите по НП са били заплатени от наказаните лица. Следователно, липсват вредни последици за обществото, гражданите, държавата и фиска. Поради всичко гореизложено, И. моли отмяната на оспорената заповед и претендира направените в производството разноски.

В съдебното заседание оспорващият не се явява. Представява се от редовно упълномощената адв. Т., която от негово име поддържа жалбата. По същество моли да бъде уважена.

Ответникът директорът на АМ, редовно призован, не се явява. Представява се от редовно упълномощения юрисконсулт Е., който от негово име оспорва жалбата. По същество моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

С. градска прокуратура, редовно призована, участва в производството чрез прокурора Ютеров, който дава заключение за основателност на жалбата.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149 АПК (виж пощенското клеймо на пощенския плик на л. 6 от дебета) и от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Предвид това следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Оспорващият И. е изпълнявал длъжността началник на МБ Д.. На 06.07.2011 г. в МБ Д. са постъпили материали от Районна прокуратура Д. (РПрД) по ДП № 85/2011 г. за ангажиране на административнонаказателната отговорност по отношение на лицето Н. К.. Същите са заведени с вх. № 1102-5/06.07.2011 г. Иззетите вещи, заедно с материалите от преписката за съставяне на АУАН, са били предадени от оспорващия на неизвестна дата и съобразно указания на преките му началници, в Митница В.. Приемателно-предавателни протоколи не са били съставени. Същите не са били изпратени с придружително писмо и не са били заведени в Митница В..

С писмо вх. № 4424-953/03.09.2012 г. (л. 65) на Митница В., оспорващият е препратил по компетентност писмо изх. № 940/28.08.2012 г. на РПрД (л. 66), с което се искат сведения дали е реализирана административнонаказателната отговорност по отношение на нарушителя по ДП № 85/2011 г.

Началникът на Митница В. е разпоредил проверка за издирване на изпратените от МБ Д. преписка и стоки – предмет на митническо нарушение. Било установено, че последните се съхраняват в складова база на [фирма]. Установено било наличието на още 5 преписки, изпратени от МБ Д. в Митница В., без оформянето на приемателно-предавателни документи за тях. Приложените към тях стоки са били намерени в същата складова база. Всичките стоки са били заприходени със складови разписки №№ 236, 237, 238, 239 и 240, всички от 10.09.2012 г. и № 244/13.09.2012 г. (л. 49 – 54). С писмо изх. № 4424-953/28.09.2012 г. (л. 63), началникът на Митница В. уведомил директора на АМ за станалото, като изпратил и копия от преписките за разглеждане по компетентност. Писмото било резолирано от директора на АМ за Дирекция „МРР” и препратено от там в Дирекция „Организация и управление на човешките ресурси” (ДОУЧР). По повод проверката по преписка вх. № 4424/355/2012 г., оспорващият е изготвил и представил до директора на АМ писмено обяснение от 11.10.2012 г. (л. 70). В същото твърди, че някои от постъпилите преписки, предвид отсъствието поради ползване на платен отпуск от служителя, работещ по линия на „МРР”, лично е занесъл в Митница В., без да изготви придружаващи ги документи или такива за приемането им.

Междувременно, по заповед на директора на АМ № 3АМ-511/20.09.2011 г., била разпоредена и през периода 01.10.2011 – 10.02.2012 г. – извършена, пълна инвентаризация в складовете за задържани, отнети и изоставени в полза на държавата стоки в Митница В. (вж. т. 4 от Докладна записка рег. № 4424/355 от 09.11.2012 г. на директора на ДОУЧР до директора на АМ). Комисията, изготвила инвентаризацията е посочила, че не е констатирала липси или излишъци.

Служители на ДОУЧР проверили случая на място в Митница В.. Те снели писмени обяснения от служителите, имащи отношение към случая: М. Я. – държавен инспектор в Сектор „АНП”, Отдел „МРР” при МБ Д. (л. 55 и 56), Л. Д. Л. – началник Отдел „МРР” при Митница В. (л. 58), Н. П. В. – н-к Сектор „АНП” в Отдел „МРР” при Митница В. (л. 59), А. Г. – главен експерт в Сектор „ФСДУС”, Митница В. (л. 73), К. Г. М. – специалист в Отдел „ФСДУС” в същата митница (л. 75) и Й. К. Й. – старши специалист в същия отдел на същата митница (л. 77). Директорът на ДОУЧР изготвил и изпратил докладна записка до директора на АМ с рег. № 4424/355 от 09.11.2012 г. (л. 28). В същата описал резултатите от проверката, като установил, че не са изтекли сроковете за ангажиране на административнонаказателната отговорност на виновните лица и са предприети действия по реализирането и. Обсъдил събраните доказателства, като е преценил, че предвид липсата на приемателно-предавателни документи, съществува обективна невъзможност да се установи кога точно са предадени въпросните 6 преписки от МБ Д. на Митница В., на кой точно служител и какви действия е извършил той. Посочил е, че виновни длъжностни лица според него са оспорващият, нарушил с действията си т. 10 от Вътрешните правила и т. 5.1. от длъжностната му характеристика, както и други 3 служители от Митница В., на които също посочил допуснатите нарушения. Предложил е по отношение на четиримата да се образуват дисциплинарни производства. Докладната е резолирана положително от директора на АМ.

С писмо рег. № 4424/355/09.11.2012 г. (л. 20) директорът на АМ е поканил оспорващия да се яви на 14.11.2012 г. в ЦМУ за запознаване с материалите по преписка рег. № 4424/355/2012 г., изслушване и даване на писмени обяснения. Писмото е връчено на И. на 12.11.2012 г. Последният се явил на посочената дата в

управлението и се запознал с материалите по преписката, след което бил изслушан от директора на АМ. За тези действия бил съставен протокол № 205/14.11.2012 г. (л. 15). В дадения срок, отразен и в протокола, И. изготвил и представил писмените си обяснения рег. № 4424/355/14.11.2012 г. (л. 18). В същите потвърдил изнесеното в първите му обяснения от 11.10.2012 г. и заявил, че „...осъзнавам допуснатата от мен грешка, като съм предал шест броя преписки в Митница В. без придружително писмо”.

С оглед констатираното при дисциплинарната проверка, директорът на ДОУЧР изготвил и представил на директора на АМ писмените обяснения на предложените за наказание служители с Докладна записка рег. № 4424/355/16.11.2012 г. (л. 16), в която изложил и виждането си за съществуващи слабости в работата на Митница В. и начините за преодоляването им. Докладната била резолирана от директора на АМ „Митница В. Г-жа К. За отношение и доклад”. По този повод, началникът на Митница В. изготвил писмо изх. № 4444-1626/27.11.2012 г. (л. 12, заведено в АМ, ЦМУ с рег. № 4424/355/30.11.2012 г.), в което отговорил за взетите мерки.

След постъпването на горното писмо от началника на Митница В., директорът на ДОУЧР изготвил нова Докладна записка рег. № 4424/355/10.12.2012 г. (л. 10) до директора на АМ. След кратък преглед на разменената кореспонденция и извършените действия от началника на Митница В., докладващият констатирал, че няма обстоятелства и данни, налагащи преразглеждане на посоченото в Докладна записка рег. № 4424/355/09.11.2012 г. на ЦМУ относно дисциплинарните нарушения на служителите. Докладната била резолирана от директора на АМ същия ден с посочване на наказанията, които да се наложат на всеки от четиримата служители, вкл. И.. На 19.12.2012 г. била издадена обжалваната заповед на директора на АМ № 9386 (л. 7), връчена на И. на 28.12.2012 г.

Със Заповед № ЗАМ-25/24.01.2008 г. (л. 22), директорът на АМ утвърдил Вътрешните правила (л. 23). Съгласно т. 10 от последните, „Стоките по т. 3-9 (т.е. тези, които са предмет на митническо нарушение) се предават незабавно от служителя, който ги е задържал или иззел, на материално отговорното лице. При приемането на стоките се извършва преглед, с цел да се установи дали същите отговарят по вид и количество на описанието в документа, с който са иззети или задържани. Съставя се приемателно-предавателен протокол”.

Видно от т. 5.1. на длъжностната характеристика за длъжността „началник на МБ” (л. 116), връчена на И. на 01.08.2012 г., едно от преките задължения на служителя е да „ръководи цялостната дейност на МБ и носи отговорност за изпълнение на специфични функции и задачи в областта на митническия контрол и надзор”.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, направи следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган – директор на АМ и в рамките на неговите правомощия. При издаването, административният орган не е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, на предвидената от закона форма и на приложимия материален закон, поради което оспорването по жалбата против нея, следва да бъде отхвърлена.

От събраните доказателства по делото, вкл. писмените обяснения на И., безспорно е установено, че при предаването на 6 броя преписки и стоките, предмет на митнически

нарушения на Митница В., станало след 10.02.2012 г., оспорващият не е съставил приемателно-предавателни документи, а преписките са предадени без изготвянето на придружително писмо.

Заповедта е издадена в установената в закона писмена форма. Същата съдържа всички елементи, посочени в чл. 97, ал. 1 АПК, с изключение на датата на извършване на нарушението. Последното, предвид липсата на съставени задължителни документи – приемателно-предавателни протоколи, не може да се установи обективно.

При издаването на оспорената заповед дисциплинарно наказващият орган не е допуснал твърдяното съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Този довод е релевиран в началото на жалбата, но не е конкретизиран, мотивиран и обоснован в нарушение на чл. 150, ал. 1, т. 6 АПК. При служебната проверка на акта по реда на чл. 168, ал. 1 АПК АССГ установи, че липсват такива съществени нарушения.

Настоящият състав на АССГ счита, че доводът за допуснато нарушение на закона – издаване на заповедта за дисциплинарно наказание след сроковете по чл. 94, ал. 1, пр. 1 и 2 от ЗДСл, е неоснователен. Както се посочи по-горе, несъставянето на задължителните приемателно-предавателни протоколи за предаване на преписките и иззетите по тях вещи, предмет на митнически нарушения, не дава възможност за точното установяване на момента на извършване на нарушението. За налагането на заповедта в посочените в нормата срокове обаче може да се съди косвено от други приобщени към делото доказателства. Така например, фактът на неизтичането на едногодишния срок от извършването на нарушението до налагане на наказанието се установява от резултатите от извършената от комисия през периода 01.10.2011 – 10.02.2012 г. „пълна инвентаризация в складовете за задържани, отнети и изоставени в полза на държавата стоки на Митница В.”, която не е констатирала липси или излишъци. Докладът на тази комисия не е представен по делото, но тази част от съдържанието му е възпроизведено в т. 4 на Докладна записка рег. № 4424/355/09.11.2012 г. (л. 28), цитирана по-горе. Последната от своя страна не е оспорена по реда на чл. 193 от Гражданския процесуален кодекс, във вр. с чл. 144 АПК от оспорващия или неговия процесуален представител. Липсата на констатирани излишъци сочи, че преписките и придружаващите ги вещи, предмет на митнически нарушения, са предадени в Митница В. след датата 10.02.2012 г. Доводът в обратната насока, развит в жалбата на И., а именно че „от факта на завеждането на преписката по ДП № 85/2011 г. по описа на РПрД в МБ Д. на 05.07.2011 г. следва, че извършеното се е случило през 2011 г. и стоките са предадени на Митница В. не по-късно от началото на м. август” е необоснован. Липсват доказателства в негова подкрепа, а от посочената дата на завеждане на преписката в МБ Д. не може да се направи твърдения извод, че преписката и вещите са предадени в Митница В. не по-късно от началото на м. август. Според настоящата инстанция, не е просрочен и двумесечния срок от откриването на нарушението. В ЗДСл липсва норма, уреждаща кога следва да се приеме, че едно нарушение е открито. На основание чл. 46, ал. 2 Закона за нормативните актове „Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта”. Следователно приложение намират аналогични правни норми. Разпоредби, отнасящи се „до подобни случаи” са тези на чл. 223, ал. 1 и 2 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи – „Дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да

наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя” (ал. 1). От своя страна, съгласно ал. 2, „Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган”. За „откриване” на нарушението в случая следва да се приеме постъпването на Докладна записка на директора на ДОУЧР рег. № 4424/335 от 10.12.2012 г. (л. 10) при директора на АМ. Едва в този момент може да се твърди, че директорът е получил цялостната информация по случая, установил е извършеното нарушение и самоличността на нарушителя (в случая нарушителите) – елементи, без присъствието на които не може да се твърди, че нарушението е „открито”. От така посочената дата до датата на издаване на обжалваната заповед – 19.12.2012 г. са изминали по-малко от 2 месеца. Доводът в обратната посока на И. – че двумесечният срок започва от датата на съставяне на складовите разписки (10.09.2012 г. и 13.09.2012 г.) се явява неоснователен, тъй като към този момент не е било изяснено кой е нарушителят, по чиято вина се е стигнало до приемането на преписките в Митница В. и незаприходяването на стоките, предмет на митническо нарушение.

Административен акт, издаден при спазване на административнопроизводствените правила и съответстващ на материалния закон, съответства и на неговата цел. Действително, вредни последици от деянието на И. в случая няма настъпили – в някои случаи са издадени съответните НП и лицата, извършили нарушения са съответно наказани, а в други е започнало реализирането на административнонаказателната процедура. Това обаче е станало не благодарение, а въпреки поведението на оспорващия. Последният е допуснал елементарни нарушения на служебните задължения, благодарение на които е съществувала реалната възможност лицата, извършили митнически нарушения да останат ненаказани. Извън изложеното, единствено административнонаказващият орган има цялостна представа за обстановката в АМ и в частност в Митница В., за да може да прецени обществената опасност на конкретните деяния. Именно по тази причина размера и вида на наказанието не касаят неговата законосъобразност, а са въпроси на целесъобразността му. Последната от своя страна, не подлежи на съдебен контрол.

По всички изложени съображения АССГ, Първо отделение, 21 състав намира, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, а жалбата против нея е неоснователна.

По делото е направено искане от процесуалния представител на директора на АМ за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на спора, то се явява основателно и следва да бъде уважено. На основание чл. 143, ал. 4 АПК, във вр. с чл. 8 и чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения, И. следва да бъде осъден да заплати на АМ сума в размер на 150,00 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК и чл. 143, ал. 4 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването, по подадената жалба от З. Г. И., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] и съдебен адресат адв. Т., [населено място], [улица] 4, ет. 1, против Заповед № 9386/19.12.2012 година, издадена от директора на Агенция „Митници“ с която на осн. чл. 90, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител му е наложено дисциплинарно наказание „отлагане на повишението в ранг с една година“, като държавен служител – началник на Митническо бюро Д., Митница В., с ранг I младши.

ОСЪЖДА З. Г. И., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Агенция „Митници“ сума в размер на 150,00 (сто и петдесет) лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: